Sumar al noutăților legislative privind eșalonarea la plată a obligațiilor fiscale

OUG nr. 30/2017 pentru modificarea şi completarea Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală

Cele mai importante modificări aduse Codului de procedură fiscală referitor la eșalonarea obligațiilor fiscale sunt:

– A fost introdusă o nouă prevedere prin care se menționează că în cazuri justificate, în funcție de specificul activității contribuabilului și de capacitatea financiară de plată a acestuia pe parcursul unui an, la cererea debitorului, **organul fiscal central poate aproba plata diferențiată a ratelor de eșalonare;**

– Se menționează explicit că nu pot face obiectul garanțiilor **bunurile perisabile**, iar în cazurile în care bunurile care fac obiectul garanției s-au degradat ori dreptul de proprietate a acestor bunuri s-a modificat prin hotărâri judecătorești care constituie titluri executorii, debitorul are obligația reconstituirii garanțiilor pentru obligațiile fiscale rămase nestinse din eșalonarea la plată dacă celelalte garanții nu sunt îndestulătoare, în termen de cel mult **15 zile** de la data comunicării solicitării organului fiscal central;

– S-a majorat termenul de achitare a obligațiilor fiscale nestinse la data comunicării deciziei de eșalonare la plată și care nu fac obiectul eșalonării la plată la **180 de zile** de la de la data comunicării acestei decizii sau până la finalizarea eșalonării la plat (anterior era prevăzut termenul de 90 zile);

– Pentru situațiile care vizează modificarea deciziei de eșalonare la plată în perioada de valabilitate a eșalonării conform cererii debitorului, termenul de constituire a garanțiilor este de 10 zile de la emiterea acordului de principiu. În reglementarea anterioară, garanțiile trebuiau constituite o dată cu depunerea cererii;

– În situația în care pe perioada de valabilitate a eșalonării se desființează sau se anulează, în tot sau în parte, actul administrativ fiscal în care sunt individualizate creanțe fiscale ce fac obiectul eșalonării la plată, decizia de eșalonare la plată se modifică în mod corespunzător, la cererea debitorului;

– Debitorul poate solicita menținerea unei eșalonări a cărei valabilitate a fost pierdută, o singură dată **într-un an de eșalonare**, dacă depune o cerere în acest scop înainte de executarea garanției sau înainte de stingerea obligațiilor fiscale. Anterior cererea putea fi depusă o singură dată pe toată perioada de valabilitate a eșalonării;

– Eșalonarea la plată nu se acordă pentru obligațiile fiscale de a căror plată depinde menți- nerea autorizației, acordului ori a altui act admi- nistrativ similar;

– Una din condițiile ca un debitor să fie considerat cu risc fiscal mic este ca acesta să nu dețină obligații fiscale restante mai mari de **12 luni** (anterior era reglementat termenul de 6 luni);

– S-a introdus o prevedere prin care se menționează explicit că pentru garanțiile depuse sub forma scrisorilor de garanție/poliță de asigurare, la solicitarea debitorului, organul fiscal poate solicita emitentului scrisorii de garanție / poliței de asigurare de garanție executarea acesteia pentru stingerea ratelor de eșalonare la scadența acestora;

– Se prevede expres ca, ori de câte ori se modifică graficul

de eșalonare, organului fiscal trebuie să emită o nouă decizie de modificare a deciziei de eșalonare la plată la care să anexeze și noul grafic.